

Nr 5.

Ankom till riksdagens kansli den 5 februari 1923 kl. 4 e. m.

Konstitutionsutskottets utlåtande i anledning av väckt motion angående upphävande av gällande bestämmelse att den, som tillhör kyrkoförsamlingens redovisningsskyldige och avlönade betjante, ej kan vara ledamot i kyrkoråd eller skolråd.

I en inom andra kammaren väckt motion, nr 2, har herr *Paulsen* hemställt, »att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville — möjligen ock i den mån riksdagens medverkan därtill erfordras — efter inhämtande av riksdagens beslut vidtaga sådan ändring i gällande förordning om kyrko- och skolråd, att bestämmelsen: 'Ledamot i kyrko- eller skolråd kan ej vara den, som tillhör kyrkoförsamlingens redovisningsskyldige och avlönade betjante' måtte bortfalla.»

Beträffande motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Stadgandet i kyrkostämmoförordningen om att »den, som tillhör kyrkoförsamlingens redovisningsskyldige och avlönade betjante», ej kan vara ledamot av kyrko- eller skolråd, äger inom kommunallagarna och därmed beslättrade författningar åtskilliga motsvarigheter. Sålunda må »av kommunen tillsatt och avlönad tjänsteman eller betjant, som i och för sin befattning är inför nämnden redovisningsskyldig», ej vara ledamot av kommunalnämnd (förordningen om kommunalstyrelse på landet § 41); detsamma gäller, jämlikt i vederbörande författningar intagna särskilda bestämmelser eller hänvisningar, om fattigvårdsstyrelse (lag om fattigvården

*Utskottets
yttrande.*

§ 12), hälsovårdsnämnd på landet (hälsovårdsstadgan § 36) och fosterbarnsnämnd (lag om fosterbarns vård § 3 mom. 2). Stadsfullmäktigeuppdrag i städerna utom Stockholm må ej innehavas av »tjänstemän och betjante, vilka äro vid stadens drätsel eller andra dess förvaltande verk anställda och för sin befattning redo skyldiga» (förordningen om kommunalstyrelse i stad § 29 mom. 2; jfr de särskilda bestämmelserna i förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm § 15 mom. 2). »Landstingets egna tjänstemän och betjante» äro obehöriga att vara landstingsmän (förordningen om landsting § 11). Däremot finnas i kommunalagarna inga motsvarande bestämmelser om kommunalfullmäktige och drätselkammare; ej heller förekommer i lagen om folkskoleväsendet i vissa städer (jfr § 5) sådan diskvalifikationsgrund för medlemskap i folkskolestyrelse.

Den i motionen berörda bestämmelsen måste enligt utskottets mening ses i samband med de stadganden, som sålunda i andra författningar meddelats om obehörighet för kommunala uppdrag, föranledd av ställningen såsom redovisningsskyldig. Dessa stadganden kunde enligt utskottets mening väl förtjäna att underkastas en jämförande granskning i syfte att utröna, huruvida och i vad mån jämkningar kunna vara erforderliga och större enhetlighet åstadkommas. Utskottet håller före, att detta spörsmål bör komma under övervägande vid den allmänna revision av kommunalförfattningarna, varom riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t 1921 (nr 186) hemställt. Däremot kan utskottet icke tillstyrka riksdagen att, med föregripande av en mera allsidig utredning av spörsmålet, redan nu företaga ändring i en av de författningar, där ett stadgande av merberörd art förekommer, och får sålunda hemställa,

att förevarande motion icke måtte till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 5 februari 1923.

På konstitutionsutskottets vägnar:

SAM. CLASON.

Närvarande: se utskottets utlåtande nr 3.
